



Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **T/4597.**

Benyújtás dátuma: **2023-07-06 14:20**

Parlex azonosító: **1LW4N9K60001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Tárgy: **Törvényjavaslat benyújtása**

Benyújtó: **Arató Gergely (DK), Varga Ferenc (független)**

Törvényjavaslat címe: **A pótszabadság megfelelő rendezése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról**

Az Alaptörvény 6. cikk (1) bekezdése alapján „**a pótszabadság megfelelő rendezése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról**” címmel a mellékelt törvényjavaslatot kívánom benyújtani.

2023. évi törvény

a pótszabadság megfelelő rendezése érdekében a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény módosításáról

1. §

(1) A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 117. § (1) bekezdés j) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A munkavállalónak)

„j) negyvenötödik életévétől tíz,”
(munkanap pótszabadság jár.)

(2) A munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény 117. § (1) bekezdése a következő k)–p) ponttal egészül ki:

(A munkavállalónak)

„k) negyvennyolcadik életévétől tizenegy,
l) ötvenegyedik életévétől tizenkettő,
m) ötvennegyedik életévétől tizenhárom,
n) ötvenhetedik életévétől tizennégy,
o) hatvanadik életévétől tizenöt,
p) hatvanharmadik életévétől tizenhat”
(munkanap pótszabadság jár.)

2. §

Ez a törvény a kihirdetését követő napon lép hatályba.

Általános indokolás

Napjainkban szociális és pszichés szempontból is egyre többet vizsgált kérdés, hogy az úgynevezett "work-life balance" megvalósulása a kiegyensúlyozott élet záloga, alapvetően a munkáltató érdeke is, hiszen hatékonyabb munkavégzést eredményez. Ezért egyre több kutatás foglalkozik a rekreáció fontosságával, a megfelelő munkahelyi légkör biztosításával és a dolgozói motivációval. Ezzel egyidejűleg az egyéni értékítéletben a szabadidő jelentősége is egyre nő, mely részben a generációk megváltozott szokásai miatt történik, részben pedig a munkajog által sokkal inkább érintett okból: avégből, hogy elmosódni látszik a határ a munka és a magánélet között. Az Európai Unió Alapjogi Chartájának 31. cikke előírja, hogy minden munkavállalónak joga van az egészségét, biztonságát és méltóságát tiszteletben tartó munkafeltételekhez, a munkaidő felső határának korlátozásához, a napi és heti pihenőidőhöz, valamint az éves fizetett szabadsághoz. A szabadság célja a munkavállaló regenerálódásának biztosítása. A szabadság naptári évenként jár a munkavállalónak, függetlenül attól, hogy a munkavállaló foglalkoztatására teljes vagy részmunkaidős formában kerül sor. A rendes szabadság idejére járó díjazás a munkavállaló munkaidejével arányos időre jár. A szabadság alap- és pótszabadságból áll, ezen túl a törvény külön szabadságtípusként kezeli a betegszabadságot, a szülési szabadságot, valamint a fizetés nélküli szabadságot.

A 2012-ben elfogadott Munkatörvénykönyve változásának, valamint az öregségi nyugdíjkorhatár 65. életévhez történő kötése következtében az a tapasztalat, hogy a munkából élő dolgozók életkorváltozása során a jelenleg hatályos szabadságok száma nem éri el a megnövekedett aktív életvitelhez szükséges mértéket.

A Magyar Vegyipari, Energiaipari és Rokon Szakmákban Dolgozók Szakszervezeti Szövetsége (VDSZ) levélben fordult a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportjához, melyben arra kívánták felhívni a figyelmünket, hogy az iparban, szolgáltatásban és a közüzemi tevékenységet folytató munkavállalók életkor emelkedésével nem nőtt egyenes arányban a kiadható szabadságok száma. Ez ma azt jelenti, hogy egy negyvenöt éves munkavállaló a 20 nap alapszabadsága mellett maximum 10 nap pótszabadságra jogosult. Így az öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséig már nem tud több fizetett szabadságot igénybe venni, mely jelentősen kihathat az Orbán kormány politikája miatt végtelenül kiszolgáltatott és alulfizetett munkavállalók mentális- és egészségügyi-, valamint a pszichoszociális állapotára.

A VDSZ a családdal töltött idő fontossága, a munkahelyi stressz kezelésének kérdésében számos vizsgálatot, felmérést végzett, melynek tapasztalatai alapján fogalmazták meg módosító javaslatukat, melyet a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja jelen törvényjavaslatban nyújt be az Országgyűlésnek. A módosítással reményeink szerint kiegyensúlyozottabb és hosszú távon eredményesebb lehet a munkavállalók életpályája, továbbá stabilizálja a magyar munkavállalók helyzetét a munkaerőpiacon, illetve az is fontos szempont, hogy a szabadság alapvetően bérköltség növekedést is jelent.

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a

Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.